

Dagboek 4 24 -27 januari 2020

Het is stil als alle gasten zijn vertrokken. Tijd om even bij te komen, om de laptop te openen, e-mails bij te werken en gewoon even niets te doen.

Bezoek van een vriend die hier woont en waarvoor ik wat spullen heb meegenomen. Goed om bij te praten.

Kuong en Linney, mijn burens, nodigen mij uit om mee te gaan naar de International Church hier in Phnom Penh, samen met hun drie kinderen. In deze kerk zitten meer dan dertig nationaliteiten! De dominee preekt over een aantal gedeeltes uit Marcus, nadat we een heel aantal, voor mij onbekende, liederen hebben gezongen.

Na de dienst praten we na en overleggen over het bezoek dat Kuong en Linney in mei aan Nederland zullen brengen, samen met Sareth en haar man Savoewn.

De rest van de dag breng ik door op mijn kamer en kijk en luister via een goede internetverbinding naar de diensten in de Kandelaarkerk in Heemse.

Maandag is een kantoordag. Sinds 1 januari is Gerjan Lennips directeur van Spien. Hij heeft een tweejarige taal- en cultuurstudie Khmer achter de rug en spreekt de taal inmiddels behoorlijk goed. Tenminste ik ben er heel jaloers op.

Gerjan is nu fulltime in dienst van Spien en zal samen met Sareth regelmatig het veld in gaan, Sareth heeft goede communicatieve vaardigheden, daardoor is ze heel geschikt om gesprekken te voeren met families die een nieuw huis nodig hebben. Hoe is hun persoonlijke situatie, waardoor zijn ze zo arm, wat kunnen we, behalve een nieuw huis, nog meer betekenen? Enz.

In veel gevallen zijn de armen alleenstaande vrouwen, die beter open staan voor gesprekken met een vrouw dan met een man.

Deze maandagmorgen praten we over veel lopende zaken, over de plannen voor het komende jaar, en hoe we het werk op een goede en efficiënte manier kunnen verdelen.

Doordat Gerjan hier is, vallen er voor Frits en mij een aantal werkzaamheden weg. De aanvraag en rapportages voor de projecten zullen voortaan direct vanuit Spien komen. Dat is een goede zaak, want hier gebeurt het allemaal en hier is dus de benodigde informatie.

Dinsdag 28 januari

Inmiddels heeft het Coronavirus ook Cambodja bereikt, een Chinees in Sihanoukville is besmet geraakt. En daarom krijgen we vandaag allemaal uit voorzorg een mondkapje mee.

Om 7 uur vertrekken we, Koy, Somona, Gerjan, Sareth en ik naar Takeo, waar vanmorgen een vrijwilligersvergadering wordt gehouden.

Na opening door Koy, die 1 Cor. 13 voorleest, het hoofdstuk over de liefde, horen we van de districtshoofden de directe verhalen uit het veld.

Dit jaar heeft Spien geen aidsprogramma meer, dat wil zeggen, dat de aidspatiënten die niet kunnen werken en arm zijn, niet meer als een aparte groep worden behandeld, maar op dezelfde manier als de arme gezinnen. Een gezin kan 25 kilogram rijst per maand krijgen, als de nood hoog is. Na drie maanden wordt opnieuw beoordeeld hoe de situatie is. Duidelijk is wel dat het aantal aidspatiënten dat hulp nodig heeft, ook nu weer is teruggelopen. Gelukkig maar!

De vrijwilligers vertellen dat in de meeste communes nog veel schrijnende woonsituaties zijn. Veel aanvragen voor nieuwe huizen dus.

Gerjan wordt voorgesteld als de nieuwe directeur van Spien. Hij vertelt dat hij uitkijkt naar de samenwerking met alle vrijwilligers en het werk in het veld.

Het veld in...

Deze week zijn Sareth, Gerjan en ik drie dagen het veld in geweest van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. We troffen heel verschillende situaties aan. Allemaal schrijnend, allemaal nodig. Maar er zal gekozen moeten worden, er zijn er zo veel....

Gelukkig hebben we dit jaar ook de mogelijkheid om kleine gezinnen te helpen. Voorheen kwamen alleen gezinnen met veel kinderen in aanmerking voor een nieuw huis. Maar eind vorig jaar is het zogenaamde 'Frits' huis ontworpen, een kleiner model huis voor kleinere gezinnen. Het kleine huis heeft aan de achterkant een afdakje waar gekookt kan worden.

Een normaal Spien huis van 4 x 5 meter voor een groot gezin kost € 1.300.

Een 'Frits' huis van 3 x 4 meter kost € 900

Een paar schrijnende voorbeelden:

Ergens midden tussen de rijstvelden woont een alleenstaande moeder met haar drie kinderen. Vader is er vandoor. Nooit meer iets van hem gehoord. Moeder verdient de kost met het serveren en de afwas doen bij een bruiloft. Daarnaast vlecht ze matten van palmladeren die ze verkoopt. Haar huis bestaat uit niet meer dan een paar stokken en kleden. En ze heeft een bed waar ze met z'n allen op slapen. De keuken is in de open lucht naast het huis.

Een moeder met een groot gezin. Moeder en vader hebben beiden in Thailand gewerkt. De kinderen werden verzorgd door familieleden. Op een dag is vader om het leven gebracht, de vrouw kan er moeilijk over praten. Zij is terug gegaan en woont nu in dit 'huis'. Ze doet de was voor andere gezinnen en verdient zo een klein beetje bij. Ook de buren helpen af en toe. Dit gezin zal een nieuw Spien huis krijgen.

Als we in een ander dorp aankomen zien we een paar huizen staan en meerdere mensen. Een meisje van 16 komt op ons af. Het is duidelijk dat ze ons verwacht en dat ze blij is met onze komst. Maar haar lichaamstaal verradert dat ze zich niet helemaal op haar gemak voelt.

Sareth gaat met haar praten terwijl wij wat rondkijken om het huis.

Het meisje en haar zusje wonen samen met haar familie en nog een paar anderen. Haar verhaal en haar gezicht doen ons vermoeden dat ze 's nachts lastig wordt gevallen. Ze is vastberaden om iets van haar leven te maken. Ze studeert nog en bakt daarnaast koekjes die ze zelf op de markt verkoopt. Daarmee heeft ze een klein inkomen. Ze vraagt om een klein huis voor zichzelf en haar zusje. En dat zal ze krijgen.

In dit huis woont een aidspatiënte met haar dochter die ook hiv-positief is. De vader is al gestorven. Het meisje is 15 jaar en inmiddels is ze gestopt met school. Waarom, vragen we? Ze vertelt dat ze gepest wordt op school omdat ze aids heeft. Niemand wil met haar spelen, geen vriendinnen. Wij proberen haar aan te moedigen om weer naar school te gaan. Maar we beseffen ook: als aidspatiënt heb je levenslang. Ze hebben wat eenden en kippen, waar ze wat inkomen van hebben. Maar ergens werken is geen optie als je aids hebt....

En dan dit meisje van 13 jaar. Gehandicapt, ze kan niet lopen en niet praten. Maar ze schijnt wel alles mee te krijgen....

Dag in dag zit ze onder het huis, en haar moeder moet haar overal naar toe dragen. En dat wordt er niet makkelijker op.

Maar vandaag mogen wij haar een nieuwe rolstoel brengen. Ze ziet ons komen en weet niet wat ze moet denken.

Als haar moeder haar in de rolstoel tilt, begint ze te lachen. En ze blijft maar lachen. Ik rijd een klein stukje met haar rond en ze geniet er zichtbaar van.

Tranen van geluk en niet alleen bij de omstanders... Hoe blij kun je iemand maken met zoiets simpels als een rolstoel....

Vrijwilligers

Deze foto is gemaakt door een Spien vrijwilligster.

Deze bijzondere groep mensen maken steeds weer indruk op mij. Zonder er zelf iets voor terug te krijgen (behalve de onkosten die ze maken) besteden ze veel tijd en moeite om de noden in hun dorpen in kaart te brengen. Ze hebben een goed contact met de dorpschouffden, die hen attenderen op de nood in de dorpen. Door hun werk krijgen ze veel respect van de dorpingen, sommigen zitten ook in de dorpsraad of zijn dorpschouff of zelfs communeleider.

Ook deze week stonden ze steeds klaar als we bij een huisaanvraag komen, om ons de situatie uit te leggen. En hun gezicht staat niet zo hoopvol als die van de bewoners zelf. Zij delen in de blijdschap als een huis wordt toegekend. Met veel liefde doen ze hun werk. Het straalt er af. Ze dragen het Spien t-shirt met daarop de tekst uit 1 Cor. 13: De liefde is het belangrijkste, want liefde vergaat nooit! Dat is het motto van Spien, en dat proberen we uit te dragen.

Frits (in Nederland)
Beja (in Cambodja)

Hieronder nog een paar foto's van de afgelopen dagen....

Twee emmertjes water halen.... Deze hardwerkende alleenstaande moeder moet een heel eind lopen om genoeg water te hebben voor de huishouding. Haar huisje bestaat uit wat oude planken, dekzeil en verroeste golfplaten.... Ze krijgt binnenkort een nieuw huis.

***Oude mensen met wijze blikken...
Wat hebben hun ogen allemaal gezien? En wat hebben hun handen gedaan???***

Een pannetje met rijst, wat slakken en blaadjes uit de tuin.....

Met mama mee op de fiets....

Cambodjaanse pannenkoek, binnenin zit kip en taugé. Je mag hem met je handen eten...

De wasplaats in het dorp bij de pomp

Dit gezin maakt waaiers van palmladeren. Ze worden verkocht op de Russische markt.